

Sygn. akt IV CZ 102/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. G.

przeciwko Z. H.

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 grudnia 2013 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 marca 2013 r.,

oddala zażalenie i przyznaje adwokatowi A. G. od Sądu Apelacyjnego tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu zażaleniowym kwotę 1 800 zł (jeden tysiąc osiemset) podwyższoną o podatek od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek powoda z dnia 23 stycznia 2013 r. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 października 2012 r. wraz z uzasadnieniem, a w następstwie tego odrzucił jego wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Apelacyjny uznał, że wniosek o przywrócenie terminu złożony został po upływie terminu z art. 169 § 1 k.p.c., jest więc spóźniony. Wskazał, że według zawartych w aktach sprawy twierdzeń powoda, jego pełnomocnik zapoznał się ze stanem sprawy już 20 grudnia 2012 r., a co za tym idzie wielokrotnie przekroczył termin do złożenia wniosku.

Powód zaskarżył zażaleniem postanowienie Sądu Apelacyjnego w części odrzucającej wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem zarzucając naruszenie art. 387 § 3 k.p.c. poprzez jego nedoręczenie powodowi. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w zaskarżonej części i uwzględnienie wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, a w przypadku gdyby zażalenie nie zostało uwzględnione o przyznanie pełnomocnikowi od Skarbu Państwa wynagrodzenia za pomoc prawną z udzieloną z urzędu, które nie zostało uiszczzone w całości, ani w części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu do złożenie wniosku o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji z uzasadnieniem, jako postanowienie niekończące postępowania w sprawie nie podlega zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. (uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNAPiUS 2000, Nr 24, poz. 887). Może być ono natomiast poddane przez Sąd Najwyższy kontroli na podstawie art. 380 k.p.c. w związku z art. 398²¹ i art. 394³ § 3 k.p.c. w razie zaskarżenia zażaleniem postanowienie o odrzuceniu wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, jeżeli miało wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w tym postanowieniu. Warunkiem takiej jego kontroli, jest jednak zamieszczenie w tym

zażaleniu co najmniej zarzutów kwestionujących rozstrzygnięcie w przedmiocie przywrócenia terminu, co pozwalałoby uznać, że skarżący wnosi o rozpoznanie również tego niezaskarżalnego postanowienia. Zażalenie wniesione przez powoda nie zawiera wniosków ani zarzutów w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy, gdy odrzucenie wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem było następstwem niezakwestionowanego w zażaleniu odrzucenia wniosku powoda o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności, wniesione zażalenie jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.